

Ačkoliv u nás v rodině jaktěživ nikdo nevčelařil, přivezl jsem si v létě 2009 na svou zahradu tři produktivní včelstva od místního včelaře. Ten prostor rázem jakoby byl korunován, získal nový smysl, když v jeho koutě pulsuje život tak zajímavého společenstva. Moc rád se do včel dívám a už jsem si zvyknul na to, že mi občas z žihadla trochu nateče ruka. Otéká méně a méně. Hlavně poté, co vykvete lípa, nosí mé včely z okolních soběšických lesů a luk skvostnou směs nektarů a medovic, takže mezi přáteli a známými je ten med vyhlášený. V posledním medobraní jsem na starém ručním medometu, koupeném za pětistovku od kamarádky, vytočil asi šedesát kilogramů. V uplynulém roce jsem sklídl poprvé za několik posledních let hromadu zelených renklód a také třešní bylo víc a byly větší. Včelstev teď zimuju už pět, protože jsem si v létě sám vychoval sérii včelích matek. Postupně se chystám počet včelstev dále rozšiřovat a rád bych se dokonce v budoucnu prodejem medu částečně živil. Je to ideální naturálie, která se dá několik let snadno skladovat a po které je vždy velká poptávka.

Druhým důležitým objevem, ke kterému jsem po letech dospěl, je zazen. Tradiční buddhistická meditace spočívající v prostém setrvávání v předepsané poloze plného nebo polovičního lotosového sedu s rovnými zády, během něhož se nekoncentruju na jakoukoliv aktivitu či dění ani žádnou nepotlačuju. Někdy se mysl v zazení přirovnává ke sklenici zakalené vody, která se přestane vířit a kal se nechá sednout. Má na moji mysl podobný vliv jako dlouhá osamělá procházka, někdy jako osvěžující spánek. Zazen se nepojí s vírou v žádné nadpřirozené jevy a ideály, s žádnou věroukou nebo dogmaty. Ve své podstatě nepotřebuje žádnou hierarchii ani církevní organizování a přesto spojuje pospolitost lidí a v tom našem spolku rozestém po území celého bývalého Československa se rádi sejdeme a vedeme rozpravy s učitelem z Anglie, který strávil desítky let v Japonsku, kde vedl obyčejný život naplněný civilní prací. Mike je realista, nevěší nám bulíky na nos, na nikoho se nepovyšuje, nemanipuluje námi, jen upřímně předkládá své vlastní zkušenosti. Uvědomuju si všudypřítomný bláhový kлокot a potřebu rovnováhy, být nohama na zemi a řešit skutečné problémy, k čemuž mi zazen přímo dopomáhá. Je to jedna z aktivit, která mi pomáhá vybojovat si pro sebe zpět svoji přítomnost.

V případě „energetického sestupu“ by mohl sloužit jako nejjednodušší domácí způsob účinné psychohygieny s dalekosáhlými přesahy. K jeho provozu stačí deka a tvrdý polštář.

Jako malíř využívám přímo i nepřímo včelařství i zazení. Vkládám například do úlů povoskovaná plátýnka, včely v nich vykousají náhodné obrazce, které následně okomentuji barvou a vystavím. Maluju poté co sedím v zazení a sedím poté, co maluju.

Díla, na nichž je přistavěný i kus včelího plástu, nemají dlouhého trvání, kvůli své křehkosti se po čase polámou. Kdyby měly plnit funkci obrazů trvalých, jak je známe, musely by být zaskleny nebo jinak ochráněny. Díla, na která včely malovaly propolisem se zdají být trvanlivější. Úspěšné byly i mé pokusy s přírodními pigmenty, vysychavé louže na plátech posypaných hlinkami.

9.ledna 2012